

Sprawa C-390/21**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie § 98 ust. 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem****Data wpływu:**

25 czerwca 2021 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Landgericht Köln (Niemcy)

Data wystąpienia w wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

10 czerwca 2021 r.

Strona skarżąca:

ADPA European Independent Automotive Data Publishers
Association internationale Vereinigung ohne
Gewinnerzielungsabsicht – IvoG – belgischen Rechts

Gesamtverband Autoteile-Handel e. V.

Strona pozwana:

Automobiles PEUGEOT SA

PSA Automobiles SA

Przedmiot postępowania głównego

Powództwo przeciwko opłacie, której pozwani żądają od wydawców informacji technicznych za dostęp do informacji dotyczących naprawy i konserwacji pojazdów

Przedmiot i podstawa prawna odesłania prejudycjalnego

Wniosek o wydania orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 267 TFUE dotyczy wykładni art. 61 ust. 1 i art. 63 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/858 oraz art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 w odniesieniu do szczegółów dostępu do informacji dotyczących naprawy

i konserwacji pojazdów, który powinien zapewnić producent, oraz opłat podlegających uiszczeniu na jego rzecz z tego tytułu.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy rozdziału XIV rozporządzenia (UE) 2018/858 (art. 61 i nast. wraz z załącznikiem X) mają zastosowanie również do takich modeli pojazdów, które zostały objęte homologacją typu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 715/2007 po raz pierwszy już przed dniem 1 września 2020 r.?

W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na to pytanie, dodatkowo:

Czy w odniesieniu do tych „pojazdów wycofanych z eksploatacji” ma nadal zastosowanie rozdział III rozporządzenia nr 715/2007, a do obliczania opłat w szczególności art. 7 rozporządzenia (WE) nr 715/2007?

- 2) Czy pojęcie „dostępu” do wymienionych informacji, który powinni zapewnić producenci zgodnie z art. 61 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/858, obejmuje uprawnienie wydawców informacji technicznych, o których mowa w art. 3 pkt 45 rozporządzenia (UE) 2018/858, do wykorzystywania tych informacji do działań związanych z ich działalnością w łańcuchu dostaw na rynku wtórnym, czy też dla takiego wykorzystywania konieczna jest odrębna umowa licencyjna na korzystanie i ponowne wydanie, która nie podlega wówczas art. 63 rozporządzenia (UE) 2018/858 w zakresie wynagrodzenia żadanego przez producenta?

Jeżeli należy udzielić odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie prejudycjalne i rozdział III rozporządzenia (WE) nr 715/2007 ma zastosowanie do pojazdów wycofanych z eksploatacji, dodatkowo:

Czy pojęcie „dostępu” do wymienionych informacji, który powinni zapewnić producenci zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 715/2007, obejmuje uprawnienie wydawców informacji technicznych, o których mowa w art. 3 pkt 15 rozporządzenia (WE) 715/2007, do wykorzystywania tych informacji do działań związanych z ich działalnością w łańcuchu dostaw na rynku wtórnym, czy też dla takiego uprawnienia do wykorzystywania konieczna jest odrębna umowa licencyjna na korzystanie i ponowne wydanie, która nie podlega wówczas art. 7 rozporządzenia (WE) 715/2007 w zakresie wynagrodzenia żadanego przez producenta?

- 3) Czy pojęcie „opłat w uzasadnionej i proporcjonalnej wysokości”, o których mowa w art. 63 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia (UE) 2018/858, należy interpretować w ten sposób, że producent musi traktować wszystkie niezależne podmioty [gospodarcze], o których mowa w art. 3 pkt 45

rozporządzenia (UE) 2018/858, jednakowo przy obliczaniu opłat, niezależnie od ich działalności gospodarczej?

Jeżeli należy udzielić odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie prejudycjalne i rozdział III rozporządzenia (WE) nr 715/2007 ma zastosowanie do pojazdów wycofanych z eksploatacji, dodatkowo:

Czy pojęcie „*opłat w uzasadnionej i proporcjonalnej wysokości*”, o których mowa w art. 7 ust. 1 pierwsza część zdania rozporządzenia (WE) nr 715/2007, należy interpretować w ten sposób, że producent musi traktować wszystkie niezależne podmioty [gospodarcze], o których mowa w art. 3 pkt 15 rozporządzenia (WE) 715/2007, jednakowo przy obliczaniu opłat, niezależnie od ich działalności gospodarczej?

W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na trzecie pytanie prejudycjalne:

- 4) Czy pojęcie „*opłat w uzasadnionej i proporcjonalnej wysokości*”, o których mowa w art. 63 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia (UE) 2018/858, należy interpretować w ten sposób, że opłata może zasadniczo pokrywać jedynie koszty producenta?

Jeżeli należy udzielić odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie prejudycjalne i rozdział III rozporządzenia (WE) nr 715/2007 ma zastosowanie do pojazdów wycofanych z eksploatacji, dodatkowo:

Czy pojęcie „*opłat w uzasadnionej i proporcjonalnej wysokości*”, o których mowa w art. 7 ust. 1 pierwsza część zdania rozporządzenia (WE) 715/2007, należy interpretować w ten sposób, że opłata może zasadniczo pokrywać jedynie koszty producenta?

Powołane przepisy prawa Unii

Motywy 50 i 52, art. 3 pkt 2 i 45, art. 61 ust. 1, art. 63 ust. 1 oraz pkt 2.5 i 6.1 załącznika X do rozporządzenia (UE) 2018/858;

Motyw 8, art. 3 pkt 15, art. 6 ust. 1 i 2, art. 7 ust. 1, art. 10 rozporządzenia (WE) nr 715/2007;

Punkt 2.1 załącznika XIV do rozporządzenia wykonawczego (WE) nr 692/2008.

Powołane przepisy prawa krajowego

Paragraf 3 ust. 1, § 3a, § 8 ust. 1 zdanie pierwsze 1 alternatywa pierwsza i ust. 3 pkt 2 Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, zwanej dalej „UWG”);

Zwięzłe przedstawienie stanu faktycznego i przebiegu postępowania

- 1 Powód ad. 1 jest utworzonym na mocy prawa belgijskiego stowarzyszeniem branżowym niezależnych wydawców informacji technicznych gromadzących dane od producentów i przetwarzających je w standardowych formatach dla swoich użytkowników (np. warsztatów naprawczych). Powód ad. 2 jest niemieckim stowarzyszeniem branżowym, którego członkowie prowadzą sprzedaż hurtową części zamiennych.
- 2 Pozwani są częścią koncernu motoryzacyjnego Groupe PSA. Obaj są posiadaczami homologacji typu, o której mowa w art. 3 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2018/858 oraz art. 10 rozporządzenia (WE) nr 715/2007, dla pojazdów marki „Peugeot”.
- 3 Pozwani oferują dostęp do informacji dotyczących naprawy i konserwacji pojazdów zgodnie z pkt 2.5 załącznika X do rozporządzenia 2018/858 (dawniej art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 715/2007) dla ich pojazdów objętych homologacją typu za pośrednictwem wspólnej bazy danych dostępnej na portalu internetowym. Portal prowadzi przede wszystkim pozwany ad. 1, jednakże również na rzecz pozwanego ad. 2.
- 4 Korzystanie z bazy danych jest zasadniczo oferowane niezależnym podmiotom gospodarczym za jednolitą stałą opłatą w rozłożonych w czasie kwotach w zależności od czasu trwania dostępu, bez innych indywidualnych zmiennych. Na tych samych warunkach niezależne podmioty gospodarcze uiszczają tę samą opłatę. W 2019 r. wynosiła ona 2601,00 EUR za roczny dostęp.
- 5 W stosunku do niezależnych wydawców informacji technicznych mają jednak zastosowanie odrębne warunki. Zawierana z reguły każdego roku umowa o dostęp do bazy danych przewiduje na rzecz niezależnego wydawcy prawo do pobierania udostępnionych informacji dotyczących naprawy i konserwacji pojazdów i wykorzystywania ich do opracowywania i sprzedaży własnych produktów informacyjnych. W szczególności obejmuje to zgodę na licencjonowanie produktów informacyjnych dla przedsiębiorstw bezpośrednio lub pośrednio uczestniczących w naprawie pojazdów. Wysokość opłat pobieranych w zamian za to jest ustalana przez pozwanych za dany okres indywidualnie dla danego wydawcy informacji technicznych. Wysokość opłaty jest ustalana według następującej formuły cenowej stosowanej przez pozwanych (tzw. formuła cenowa sigma):

$$y = \sum_{i1}^{i2} \left(\frac{X \times N}{i \times B} \times P \right)$$

- 6 Poszczególnymi zmiennymi są:
 - cena bazowa („X”), która odpowiada stałej cenie oferowanej pozostałym niezależnym podmiotom gospodarczym;

- liczba klientów końcowych konkretnego niezależnego wydawcy informacji technicznych („N”);
 - średni udział marki pojazdu w rynku w ostatnich dziesięciu latach („P”);
 - współczynnik rabatu związany z liczbą użytkowników końcowych („i”);
 - wartość dodana wytworzona przez przetwarzanie („B”).
- 7 Przy pomocy tej formuły cenowej, oprócz samego techniczno-organizacyjnego dostępu do informacji dotyczących naprawy i konserwacji pojazdów, jest wynagradzane jako dodatkowa usługa również zgoda na komercyjne dalsze wykorzystanie na wtórnym rynku motoryzacyjnym przez niezależnych wydawców informacji technicznych. Dla przykładowo przywołanego niezależnego wydawcy informacji technicznych kwota obliczona według rzeczonoego wzoru wynosiła 137 687,47 EUR za 2019 r. i 11 000,00 EUR za lata 2012–2015.
- 8 Powodowie kwestionują opłaty pobrane przez pozwanych i wnoszą o wydanie orzeczenia nakazującego pozwany zapewnić wydawcom informacji technicznych, na żądanie, dostęp do konkretnie określonych kategorii informacji dotyczących naprawy i konserwacji pojazdów w celu wykorzystania dla własnych ofert informacyjnych w Niemczech za roczną opłatą odpowiadającą opłacie, której pozwani żądają od niezależnych stacji obsługi na tych samych warunkach. Posiłkowo żądają dostępu za roczną opłatą obejmującą również odpowiednią dopłatę podlegającą swobodnemu uznaniu sądu odsyłającego, i ponadto posiłkowo dostępu za opłatą ustalaną w oparciu o koszty pozwanych związanych z zapewnieniem dostępu oraz dopłatę do tych kosztów podlegającą swobodnemu uznaniu sądu odsyłającego.

Główne argumenty stron postępowania głównego

- 9 Powodowie uważają, że na mocy przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji mogą żądać usunięcia skutków zgodnie z § 8 ust. 1 zdanie pierwsze alternatywa pierwsza UWG, § 3 ust. 1, § 3a UWG z powodu naruszenia regulujących zachowanie na rynku art. 63 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia 2018/858 oraz – o ile ma zastosowanie – art. 7 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 715/2007. Ich zdaniem opłata za dostęp do informacji dotyczących naprawy i konserwacji pojazdów ustalona przez pozwanych na podstawie spornej formuły cenowej nie jest uzasadniona i proporcjonalna w rozumieniu wymienionych przepisów.
- 10 Do pojazdów wycofanych z eksploatacji objętych homologacją typu przed dniem 1 września 2020 r. na podstawie rozporządzenia nr 715/2007 mają zastosowanie

wyłącznie art. 61 i nast. rozporządzenia 2018/858, a nie uchylone art. 6 i nast. rozporządzenia nr 715/2007.

- 11 Zawarte przez pozwanych umowy o dostęp do ich bazy danych należy zasadniczo oceniać w świetle art. 63 ust. 1 rozporządzenia 2018/858, ponieważ opłata obliczona na podstawie wzoru nie rekompensuje usługi wykraczającej poza „dostęp”, o którym mowa w art. 61 rozporządzenia 2018/858. Ten „dostęp” zawiera szerokie prawo eksploatacyjne na rzecz niezależnych wydawców informacji technicznych do wykorzystywania [informacji] do działań związanych z ich działalnością w łańcuchu dostaw na rynku wtórnym, porównywalne z „licencją przymusową”.
- 12 Stosowanie przez pozwanych spornej formuły cenowej stanowi ponadto również naruszenie art. 63 ust. 1 rozporządzenia 2018/858 oraz – o ile ma zastosowanie – art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 715/2007 i tym samym w związku z §§ 3 ust. 1, § 3a UWG naruszenie konkurencji na podstawie krajowego prawa ochrony konkurencji. Wynika to, po pierwsze, z nierównego traktowania niezależnych wydawców informacji technicznych w porównaniu z innymi niezależnymi podmiotami gospodarczymi poprzez indywidualne ustalanie opłat, w szczególności w oparciu o liczbę użytkowników końcowych, zamiast jednolitej opłaty stałej. Artykuł 63 ust. 1 rozporządzenia 2018/858 oraz – o ile ma zastosowanie – art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 715/2007 wymagają równego traktowania wszystkich niezależnych podmiotów gospodarczych. Po drugie, sprzeczny z wymienionymi przepisami jest również brak kierowania się rzeczywiście poniesionymi kosztami zapewnienia dostępu. Powiązanie z indywidualną liczbą użytkowników końcowych stanowi jako faktyczny podział zysku niedopuszczalne wynagrodzenie za korzystanie z informacji. Zgodnie z art. 63 ust. 1 rozporządzenia 2018/858 oraz – o ile ma zastosowanie – art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 715/2007 można żądać jedynie rekompensaty techniczno-organizacyjnych wydatków poniesionych w związku z zapewnieniem dostępu. Zgodny z rozporządzeniem jest co najwyżej proporcjonalny komponent zysku w postaci procentowej dopłaty do kosztów.
- 13 Pozwani uważają, że roszczenie o usunięcie skutków dochodzone przez powodów nie istnieje z kilku prawnych punktów widzenia.
- 14 Przede wszystkim art. 61 i nast. rozporządzenia 2018/858 nie mają zastosowania do pojazdów wycofanych z eksploatacji, które zostały objęte homologacją typu przed dniem 1 września 2020 r. na podstawie rozporządzenia nr 715/2007, lecz ma nadal zastosowanie art. 6 i nast. rozporządzenia nr 715/2007.
- 15 Ponadto spornej formuły cenowej nie należy oceniać w świetle art. 63 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia 2018/858 i art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 715/2007 w zakresie, w jakim rekompensuje ona zgodę na dalsze komercyjne wykorzystanie informacji dotyczących napraw i konserwacji pojazdów na wtórnym rynku motoryzacyjnym przez wydawców informacji technicznych. Pojęcie podlegającego zapewnieniu przez producenta „dostępu”, o którym mowa

w art. 61 ust. 1 rozporządzenia 2018/858 i art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 715/2007 nie obejmuje takiej licencji niezależnych wydawców informacji technicznych na korzystanie i ponowne wydanie, w związku z czym opłata obliczona przy pomocy formuły cenowej dotyczy dodatkowej, nienależnej na mocy ustawy usługi, której cenę producenci mogą ustalać swobodnie.

- 16 Niezależnie od tego, formułę cenową należy zakwalifikować jako „uzasadnioną i proporcjonalną” w rozumieniu rzeczonych przepisów. Producent dysponuje marginesem swobodnej oceny przy ustalaniu uzasadnionej i proporcjonalnej opłaty i może uwzględnić inne kryteria poza rzeczywistymi kosztami zapewnienia dostępu, w szczególności zakres wykorzystania informacji, majątkowe prawa ochronne dotyczące jego własności intelektualnej i bazy danych oraz zakres usługi i danych.

Zwięzłe przedstawienie uzasadnienia odesłania prejudycjalnego

- 17 Dla istnienia dochodzonego w postępowaniu głównym roszczenia o usunięcie skutków na podstawie § 8 ust. 1 zdanie pierwsze alternatywa pierwsza, § 3 ust. 1, § 3a UWG istotne jest to, czy w niniejszej sprawie ma miejsce naruszenie regulujących zachowanie na rynku art. 63 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia 2018/858 oraz – o ile ma zastosowanie – art. 7 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 715/2007.
- 18 Artykuł 63 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia 2018/858 oraz – o ile ma zastosowanie – art. 7 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 715/2007 stanowią uregulowania dotyczące zachowania na rynku w rozumieniu § 3a UWG. Niezgodności mogą być zasadniczo skarżone z punktu widzenia naruszenia uczciwej konkurencji w celu ochrony konsumentów, konkurentów lub innych podmiotów gospodarczych w ogólnym interesie niezakłóconej konkurencji w drodze roszczenia o usunięcie skutków na podstawie § 8 ust. 1 zdanie pierwsze alternatywa pierwsza UWG, § 3 ust. 1, § 3a UWG. Bundesgerichtshof (trybunał federalny) rozstrzygnął to już w odniesieniu do art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 715/2007, podobnego przepisu będącego poprzednikiem art. 61 ust. 1 rozporządzenia 2018/858. Zdaniem sądu odsyłającego ocenę tę należy zastosować do art. 63 ust. 1 zdanie 1 rozporządzenia 2018/858 oraz – o ile ma zastosowanie – art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 715/2007.
- 19 W celu rozstrzygnięcia w przedmiocie powództwa należy najpierw wyjaśnić zakres zastosowania rozporządzenia 2018/858 w odniesieniu do pojazdów wycofanych z eksploatacji. Dopiero po wyjaśnieniu tej kwestii można stwierdzić, czy dochodzone roszczenie o usunięcie skutków może być oparte na art. 61 i nast. rozporządzenia 2018/858 czy też na art. 6 i nast. rozporządzenia nr 715/2007. Ponieważ zarówno skutki prawne formy dostępu, jak również treść uregulowań dotyczących opłat obu rozporządzeń różnią się od siebie, rozstrzygnięcie w przedmiocie żądań powodów może nastąpić dopiero po wyjaśnieniu kwestii przepisów, którym podlegają pojazdy wycofane z eksploatacji.

- 20 Za zastosowaniem art. 61 i nast. rozporządzenia 2018/858 również do pojazdów wycofanych z eksploatacji przemawiają poza faktem uchylecia art. 6 i nast. rozporządzenia nr 715/2007 także motyw 50 i art. 86 ust. 2 rozporządzenia 2018/858. Obowiązek producenta w zakresie zapewnienia dostępu do informacji dotyczących naprawy i konserwacji pojazdów mógłby być ponadto ukierunkowany na przyszłość i zmienny oraz nie być ustalany przez akt homologacji typu w odniesieniu do stanu prawnego obowiązującego w momencie wydania tego aktu. To nasuwa jednak pytanie o uwzględnienie ochrony uzasadnionych oczekiwań producentów, unijnego zakazu działania z mocą wsteczną oraz ewentualnej nieracjonalności (bez rekompensaty) zwiększenia zakresu obowiązków mających zastosowanie do pojazdów wycofanych z eksploatacji, a także znaczenia art. 6 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 715/2007.
- 21 Ponadto należy wyjaśnić, jak szeroki jest „dostęp” podlegający zapewnieniu przez producentów, a konkretnie, czy obejmuje on również zgodę na wykorzystanie informacji dotyczących naprawy i konserwacji pojazdów przez niezależnych wydawców w celu opracowywania i sprzedaży ich własnych produktów informacyjnych. Gdyby tak było, przyznane przez pozwanych uprawnienie do wykorzystywania tych informacji stanowiłoby dodatkową usługę poza zakresem zastosowania spornych przepisów prawa Unii.
- 22 Za interpretacją pojęcia „dostępu” w rozumieniu licencji przymusowej na rzecz niezależnych wydawców informacji technicznych przemawia okoliczność, że tekst rozporządzeń nie różnicuje między dostępem i wykorzystaniem. Za uprawnieniem do wykorzystania przemawia również brzmienie art. 61 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie rozporządzenia 2018/858, w którym wyraźnie wskazuje się na obowiązek umożliwienia „realizowa[nia] działa[n] związanych[ych] z ich działalnością w łańcuchu dostaw na rynku wtórnym”.
- 23 Niemniej jednak możliwe do przyjęcia jest również stanowisko przeciwne, zgodnie z którym prawa do eksploatacji i związane z nimi wynagrodzenie celowo pozostały nieuregulowane i powinny być negocjowane indywidualnie między producentami a niezależnymi wydawcami. Tym samym art. 61 rozporządzenia 2018/858 oraz – o ile ma zastosowanie – art. 6 rozporządzenia nr 715/2007 należałoby uznać wyłącznie za regulację dotyczącą technicznej formy dostępu. Również brzmienie pkt 6.1 załącznika X do rozporządzenia 2018/858 oraz pkt 2.1 załącznika XIV do rozporządzenia wykonawczego nr 692/2008 pozwala na kilka wniosków interpretacyjnych. I tak można byłoby uznać, że wyłącznie w odniesieniu do technicznego zapewnienia dostępu „[należy] się zwracać bezpośrednio do właściwego producenta”, jednakże opłatę podlegającą uiszczeniu z tego tytułu określa art. 63 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia 2018/858. Pojęcie „wnioskujące o prawo do” można jednak interpretować również w ten sposób, że indywidualne negocjacje odnoszą się do wszystkich warunków zapewnienia dostępu, w tym indywidualnie i swobodnie negocjowalnej opłaty za korzystanie. Ponadto nie jest jasne, czy „kopiowa[nie] lub ponown[a] publikacja[a]” obejmuje również opracowanie nowego produktu informacyjnego czy też jedynie sporządzenie zwykłej kopii bazy danych 1:1.

- 24 Uznanie uprawnienia eksploatacyjnego na rzecz niezależnych wydawców informacji technicznych byłoby zgodne z określonym w motywach 50 i 52 rozporządzenia 2018/858 oraz w motywie ósmym rozporządzenia nr 715/2007 i realizowanym przy pomocy obowiązku zapewnienia dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów celem stworzenia skutecznej konkurencyjności na rynku obejmującym usługi w zakresie informacji dotyczących naprawy i konserwacji pojazdów oraz na rynku usług w zakresie informacji związanych z naprawą i konserwacją pojazdów w celu dalszego urzeczywistniania rynku wewnętrznego. Swoboda producenta w ustalaniu ceny jako jedyne pierwotne i niemające alternatywy źródło informacji mogłaby być sprzeczna z tą konkurencyjnością. Z drugiej strony Trybunał stwierdził już, że cele rozporządzenia nie powinny być osiągnięte jednostronnie kosztem producentów (wyrok z dnia 19 września 2019 r., Gesamtverband Autoteile-Handel, C-527/18, EU:C:2019:762, pkt 36).
- 25 Wreszcie pojawia się pytanie, czy wszystkie niezależne podmioty gospodarcze powinny być zawsze traktowane jednakowo przy ustalaniu opłat, niezależnie od ich działalności gospodarczej. Za takim wymogiem równego traktowania przemawia fakt, iż właściwe przepisy kwalifikują wszystkie niezależne podmioty gospodarcze jednolicie i bez różnicowania jako uprawnione do dostępu i ustanawiają jedynie czas trwania dostępu jako kryterium różnicowania. Przeciwno temu pogładowi można by jednak argumentować przy pomocy sformułowania „w uzasadnionej i proporcjonalnej wysokości”, które przemawia za ustalaniem ceny w indywidualnym przypadku. Również wymieniony w art. 63 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia 2018/858 oraz – o ile ma zastosowanie – art. 7 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 715/2007 „zakre[s], w jakim [...] korzysta”, przemawia za indywidualnym kryterium ustalania ceny, mając właśnie również na względzie, że korzystanie zgodnie z modelem biznesowym wydawcy informacji technicznych mogłoby być bardziej intensywne niż przykładowo korzystanie przez niezależne stacje obsługi poszukujące jedynie konkretnych informacji. Również pkt 6.1 załącznika X do rozporządzenia 2018/858 oraz – o ile ma zastosowanie – pkt 2.1 załącznika XIV do rozporządzenia wykonawczego nr 692/2008 można interpretować w ten sposób, że niezależni wydawcy informacji technicznych, w przeciwieństwie do pozostałych niezależnych podmiotów gospodarczych, mogą być poddani warunkom indywidualnym.
- 26 Jeżeli powodowie nie mogą powołać się na traktowanie na równi z innymi niezależnymi podmiotami gospodarczymi, powstaje pytanie, czy art. 63 ust. 1 rozporządzenia 2018/858 oraz – o ile ma zastosowanie art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 715/2007 wymagają obliczenia opłaty uwzględniającego koszty. Brzmienie właściwych przepisów - „[...] może pobierać opłaty [...] za dostęp [...]” pozwala stwierdzić, że opłata ma rekompensować jedynie techniczno-organizacyjne zapewnienie dostępu. Zatem nie obejmowałaby ona ekonomicznej wartości informacji dotyczących naprawy i konserwacji podobnie jak udziału w ekonomicznym sukcesie niezależnego wydawcy.

- 27 Istnieje jednak wątpliwość co do tego, jakie znaczenie ma „zakres, w jakim [...] korzysta”, dla obliczania opłat. Można by to uważać za ograniczające odstępstwo od zasadniczo opartej na kosztach opłacie na rzecz niezależnych podmiotów gospodarczych ze szczególnie niewielkim zakresem działalności lub też opłatę opartą co do zasady na zakresie korzystania. Również sformułowanie „w uzasadnionej i proporcjonalnej wysokości” mogłoby uzasadniać bardziej elastyczne obliczanie i jest wieloznaczne.
- 28 Cel rozporządzeń polegający na zapewnieniu skutecznej konkurencyjności na rynku usług w zakresie informacji związanych z naprawą i konserwacją pojazdów przemawia przeciwko wykładni w ten sposób, że art. 61 i 63 rozporządzenia 2018/858 mają otwierać źródło dochodu wykraczające poza pokrycie kosztów. Można również podnieść w tym względzie, że ekonomiczny sukces opiera się przede wszystkim na wynikach niezależnego wydawcy. Dostarczenie informacji ma dopiero umożliwić wejście na wtórny rynek motoryzacyjny i stworzyć równe szanse dla niezależnych i autoryzowanych podmiotów gospodarczych. Dopiero na samym tym rynku zyski powinny być osiągnane w ramach skutecznej konkurencji. Pogląd ten niósłby jednak ze sobą poważną ingerencję w sferę producentów, ponieważ zostaliby oni pozbawieni możliwości realizacji wartości ich informacji dotyczących naprawy i konserwacji pojazdów, bez rekompensaty.